

ת"פ 4392/06 - מדינת ישראל/פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה נגד אליהו אוזן, י' ג' - נדון, דבורה אוזן, ישי פרנקפורט-פורת - נדון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27 דצמבר 2015

ת"פ 4392-06 מ.י. פרקליטות מחוז
ת"א-מיסוי וכלכלה נ' אוזן ואח'
לפני כב' השופטת יעל פרדלסקי

מדינת ישראל/פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה

המאשימה

נ ג ד

הנאשמים

1. אליהו אוזן
2. י' ג' - נדון
3. דבורה אוזן (נמחקה)
4. ישי פרנקפורט-פורת - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עפרה רובינפלד הוך ועו"ד עידן שוורץ

ב"כ הנאשם - עו"ד עופר ברטל

הנאשם - בעצמו

גזר דין

1. ביום 29.5.14 בתום הליך גישור שהתנהל בפני כב' סגן הנשיאה כתוארו דאז, כבוד השופט שגיא, הודיעו ב"כ המאשימה וב"כ דאז של הנאשם עו"ד רונאל פישר ועו"ד רות דוד, אשר יצגה את הנאשם בדיון הנ"ל בנוסף לעו"ד פישר:

"גובשה הבנה שעיקריה כדלקמן:

א. יוגש כתב אישום מתוקן. הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. התיקון מתבטא במחיקת האישום הרביעי ובתיקון העובדות והוראות החיקוק באישום השני.

ב. אין הסכמה עונשית ביחס לאישומים 1 ו-3 וביחס לשאלת הקנס הקשורה לכלל האישומים. מטעמים הקשורים להליך הגישור ונוכח נתונים שונים שעלו במסגרתו המשליכים על תיק זה

עמוד 1

בלבד, עתירת התביעה לעונש מאסר בפועל תהיה ביחס לאישומים 1 ו-3 בלבד.

ג. הנאשם יופנה לשירות המבחן, טרם טיעון לעונש.

ד. כיוון שלטענת הנאשם, ולאחר המועדים המפורטים בכתב האישום השיב הנאשם כספים לחברה, בשלב העונש יוכלו הצדדים להציג ראיות לעניין זה באופן שישליכו על היקף הנזק הכספי ולא על עצם העבירות...". (ראה עמוד 1630 לפרוטוקול מיום 29.5.14).

2. לאחר הודעת ב"כ הצדדים ודברי הנאשם כי הוא מבין את הסדר הטיעון והודית הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם ע"י כבוד השופט שגיא ביום 29.5.14 בביצוע עבירות של גניבה בידי מנהל, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים בתאגיד, רישום כוזב במסמכי תאגיד, אי קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך ותקנות בעלי שליטה ובעבירות של דיווח מטעה, עבירות לפי סעיפים 415,392 סייפא, 425,423 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך התשכ"ח-1968. (להלן: "**חוק ניירות ערך**") בנוסף, הורה כב' השופט שגיא על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם ועל החזרת התיק אלי לשמיעת טיעונים לעונש ולמתן גזר דין, תוך שקבע, בהתאם למתווה שגובש במסגרת הליך הגישור, שני דיונים בפניו, האחד ליום 28.12.14 אשר יוקדש לשמיעת טענות הקשורים להיקף הנזק והשני ליום 19.3.15 ואשר יוקדש לטיעונים לעונש.

3. בשל החקירה שהתנהלה בעניינו של רונאל פישר ומצבו הבריאותי, שוחרר ביום 28.12.14 רונאל פישר לבקשתו ובהסכמת הנאשם מייצוג הנאשם, והדיונים לשמיעת טענות הקשורים להיקף הנזק והטיעונים לעונש נדחו על מנת לאפשר לנאשם למנות סניגור חדש ולאפשר לסניגור החדש להיערך לטיעונים לעונש, בהתאם למתווה שהוסכם במסגרת הליך הגישור.

4. תמצית כתב האישום המתוקן:

מהחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, עולה כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום המתוקן (להלן: "**התקופה הרלוונטית**"), חברת נגה אלקטרוניקה בע"מ (להלן: "**נגה**") הייתה חברה ציבורית אשר ניירות הערך שלה נסחרו בבורסה לניירות ערך בע"מ (להלן: "**הבורסה**") ואשר עסקה בשלושה תחומי פעילות עיקריים: קבלנות בנין, ייצום נדל"ן והשקעה בחברות טכנולוגיה, הנמצאות בשלבי ביניים של פיתוח מוצריהם. הנאשם החזיק במשותף עם הנאשמת, אשתו בתקופה הרלבנטית, (להלן: "**הנאשמת**"), ב- 37.4% מהונה המנופק של נגה ונאשם 2, (להלן: "**האחר**") ואשתו בתקופה הרלבנטית החזיקו במשותף ב- 37.4% מהונה המנופק של נגה, כשהנאשם והאחר שלטו בנגה מכוח הסכם הצבעה שנערך בניהם. בתקופה הרלבנטית, הנאשם היה המנהל הכללי של נגה ודירקטור בה והאחר היה יו"ר הדירקטוריון של נגה. הנאשמת, כיהנה כדירקטורית וכמנכ"ל אדמיניסטרציה בנגה ונאשם 4, כיהן כמנהל כספים בנגה עד ליום 15.6.01 וממועד זה ועד לפברואר 2002, שימש בפועל בתפקיד מנהל כספים בנגה.

עוד עולה מהחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, כי לנגה היו מספר חברות בנות, בשיעורי החזקה שונים, כשנגה וחברות הבת יכונן להלן: "**קבוצת נגה**". חברת נגה השקעות בטכנולוגיות בע"מ (להלן: "**נגה טכנולוגיות**") אשר הייתה בתקופה הרלוונטית חברה ציבורית, אשר ניירות הערך שלה נסחרו בבורסה החל מיולי 2000 ואשר הוחזקה ע"י נגה בשיעור 65%. בנוסף הנאשם והאחר החזיקו 4.3% ממניותיה ושלטו בה,

כשהנאשם היה יו"ר הדירקטוריון של נגה טכנולוגיות, האחר החזיק במניותיה ושימש כמנהל כללי ודירקטור בה והנאשמת כיהנה בה כדירקטורית. נגה טכנולוגיות השקיעה במספר חברות המתמחות בתחום היי-טק וטכנולוגיות חדשות ובין היתר, השקיעה סך של כ-30 מיליון ש"ח בחברת Magna-Lab, Inc (להלן: "**מגנה**") שהיא חברה אמריקאית הנסחרת ב־OTC בארצות הברית. ביום 1.10.02 הפסיקה הבורסה את המסחר במניות נגה טכנולוגיות עקב אי פרסום הדוחות הכספיים. חברת נגה תעשיות אלקטרו-מכניות (1986) בע"מ (להלן: "**נגה תעשיות**") נסחרה בתקופה הרלוונטית בנאסד"ק בארצות הברית והוחזקה ע"י נגה בשיעור של 77.3% ותחום פעילותה העיקרי בתקופה הרלבנטית, היה בביצוע עבודות חשמל. חברת גרופר קורן בע"מ (להלן: "**גרופר קורן**") הייתה בתקופה הרלוונטית חברה פרטית שעסקה בתחום עבודות הבניה והוחזקה ע"י נגה בשיעור של 51%. חברת נגה אלקטרו-טכניקה נדל"ן (1994) בע"מ, לשעבר נגה אחזקות בע"מ (להלן: "**נגה נדל"ן**") הייתה בתקופה הרלוונטית חברה פרטית, אשר הוחזקה ע"י נגה בשיעור החזקה אפקטיבי של 70.9% ועסקה בייזום נדל"ן. לצורך מימון פעולותיה, הפעילו חברות קבוצת נגה מערכת סליקה פנימית ביניהן, תוך שהן לוות זו מזו כספים, מנצלות מסגרות אשראי שלא מומשו אצל חברה זו או אחרת ומתחשבות ביניהם. בתקופה הרלוונטית, קבוצת נגה הייתה בקשיים מימוניים וחבה חובות כבדים לבנקים. ברבעון השלישי של שנת 2002 קבוצת נגה קרסה, וביום 17.9.02 ניתן צו הקפאת הליכים למרבית החברות בקבוצת נגה ומונו להן מנהלים מיוחדים.

בנוסף, עולה מהחלק הכללי לכתב האישום, כי הנאשם והאחר היו בתקופה הרלוונטית בעלי השליטה, כהגדרתו בחוק ניירות ערך, בכל חברות קבוצת נגה, מכוח אחזקותיהם ובהיותם בעלי יכולת לכונן את פעילות התאגידים בקבוצת נגה ולמנות את הדירקטורים והמנהלים הכלליים של תאגידי הקבוצה. הנאשם כיהן כמנהל הכללי של נגה ודירקטור בה, יו"ר הדירקטוריון של נגה טכנולוגיות, מנהל הכללי של נגה נדל"ן ומנכ"ל משותף ויו"ר דירקטוריון בנגה תעשיות. האחר כיהן כיו"ר הדירקטוריון בנגה, מנהל הכללי של נגה טכנולוגיות ודירקטור בה, ומנכ"ל משותף בנגה תעשיות כשמתקוף שליטתו ותפקידיו בקבוצת נגה, ניהל האחר את פעילותם העסקית והפיננסית של תאגידי הקבוצה והיה בעל זכויות החתימה בהם. מתוקף שליטתם ותפקידיהם בקבוצת נגה, ניהלו הנאשם והאחר את פעילותם העסקית והפיננסית של תאגידי קבוצת נגה והיו בעל זכויות החתימה בהם. הנאשם, הנאשמת אשר כיהנה כסמנכ"ל אדמיניסטרציה ודירקטורית בנגה, סמנכ"ל ודירקטורית בנגה תעשיות ודירקטורית בנגה טכנולוגיות והאחר, חבו באופן פרטי חובות כבדים לבנקים ובמועדים בלתי ידועים למאשימה, החליטו הנאשם והאחר לעשות שימוש בכספי קבוצת נגה, לשימוש הפרטי, בין לבד ובין במשותף ולעתים ביחד עם הנאשמת כשבתקופה הרלבנטית, גנבו הנאשם והאחר כ-14,000,000 ₪ וכשבסך הכל משכו הנאשם, הנאשמת והאחר מכספי קבוצת נגה כ-19,000,000 ₪.

מעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 15.5.02 נחתמו שני הסכמים בין שלמה חבר (להלן: "**חבר**") בעל חברת J.E.L. Limited (להלן: "**J.E.L.**") חברה זרה הרשומה בא"י הבתולה לבין חב' נוגה נדל"ן (להלן: "**הסכמי דימונה**"). על פי ההסכם הראשון, עליו חתמו הנאשם והאחר, חבר ישקיע בין 2,000,000 \$ ל-2,500,000 \$ בפרויקט של בניית קניון דימונה, קניון שהיה אמור להיבנות ע"י חב' נגה נדל"ן, וזאת תמורת 10% מהרווחים, לפני מס. בנוסף, על פי ההסכם השני עליו חתם הנאשם ואשר נערך ע"י האחר, יהיה חבר זכאי לתשלום עמלה חודשית של 1% מהסכום שהשקיע בנגה נדל"ן, עד להשבת מלוא הסכום וכן יינתנו לו בטחונות הכוללים ערבויות בנקאיות, שיעבוד של מניות נגה בע"מ וערבויות אישיות של הנאשם והאחר. הנאשם והאחר הורו לגב' שכטר, אשר הייתה הממונה על הוצאת ערבויות בקבוצת נגה, להוציא לטובת חבר ערבויות בנקאיות וזאת ללא שהציגו לה את הסכמי דימונה החתומים. לאחר קבלת הערבויות הנ"ל, הפקיד חבר ביום 24.5.02 סך של 2,000,000 \$ בחשבון המט"ח של נגה נדל"ן, כשהנאשם והאחר הסתירו מאנשי הכספים

של נגה נדל"ן את הסכמי דימונה. בסמוך להפקדת הכספים ע"י חבר, בחשבונה של נגה נדל"ן, החליטו הנאשם והאחר לנצל את מעמדם כחברי דירקטוריון ומנהלי נגה נדל"ן וליטול כספיה, ללא אישור מוסדותיה, תוך שאין להם תביעת זכות בתום לב לכספים ותוך שהם מתכוונים לשלול כספים אלה מנגה נדל"ן, שלילת קבע. הנאשם והאחר טענו במרמה ובכזב, בפני סמנכ"ל הכספים של קבוצת נגה, מר ברזיק והאחר אף אישר זאת בפני חשב קבוצת נגה, מר מרחובסקי, כי הסך של \$ 2,000,000 שנכנס לחשבון נגה נדל"ן הינו כסף שהנאשם והאחר לוו וקיבלו מחבר באופן אישי, וכי הנאשם והאחר מלווים את הכסף הנ"ל לנגה נדל"ן, כהלוואת בעלים. בנסיבות אלו, הורה מר ברזיק לחשבי החברה לזכות את חשבון החו"ז של הנאשם והאחר בספרי קבוצת נגה בסכום של מיליון \$ (4,883,500 ₪) כל אחד, וזאת כנגד הלוואת בעלים. בתוך כשבוע, משכו הנאשם והאחר מחשבונות קבוצת נגה, את כל הכספים שהעביר חבר לנגה נדל"ן במסגרת הסכמי דימונה וזאת, כנגד הזיכוי בכרטיסי החו"ז שלהם כמפורט להלן: ביום 29.5.02 הועבר בהוראת ברזיק סך של 2,250,000 ₪ מחשבון נגה נדל"ן לחשבון הבנק הפרטי של הנאשם וזאת, על פי הנחיית הנאשם והאחר למר ברזיק. מחצית מסכום זה, נרשמה בכרטיס החו"ז של נגה לחובתו של הנאשם ומחצית לחובתו של האחר. ביום 30.5.02 הועבר בהוראת ברזיק והנאשם סך של 1,630,000 ₪ מחשבון נגה לחשבון הבנק הפרטי של הנאשם. על פי הנחייתם של הנאשם והאחר למר ברזיק נרשמה מחצית מסכום זה לחובתו של הנאשם בכרטיס החו"ז של נגה לחובתו של הנאשם ומחצית לחובתו של האחר. ביום 31.5.02 הועבר בהוראת הנאשם סך של 5,000,000 ₪ מחשבון נגה לחשבון בנק פרטי משותף של הנאשם והאחר. על פי הנחייתם של הנאשם והאחר לברזיק, נרשמה מחצית מסכום זה בכרטיס החו"ז לחובתו של הנאשם ומחצית לחובתו של האחר. ההפרש, בסך של כ-1,000,000 ₪ שנותר לזכותם של הנאשם והאחר בכרטיסי החו"ז בהנהלת החשבונות, בעקבות תשלום חבר לנגה נדל"ן, שימש לאיפוס יתרת חובה של כ-500,000 ₪ לנאשם ולאחר שהיו בכרטיסיהם. בנסיבות אלה, גנבו הנאשם והאחר במרמה ובתחכום סכום של \$ 2,000,000 מנכסי קבוצת נגה, מתוכם הנאשם שלשל לכיסו סך של \$ 1,000,000.

מעובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 14.6.02 נחתם הסכם בין חברת JEL לבין נגה תעשיות לפיו תלוה חברת JEL לנגה תעשיות סך של \$ 1,000,000 למשך 60 יום, כשבמהלכם תחליט חברת JEL אם להשקיע סכום זה ולהיכנס לשותפות (25%) ביחד עם נגה תעשיות, בבניית מרכז מסחרי ותחנת דלק בבאר שבע. על פי ההסכם תשלם נגה לחברת JEL ריבית על הכסף וכן ינתנו לה בטחונות הכוללות ערבויות בנקאיות וערבויות אישיות. על ההסכם חתם הנאשם בשם נגה תעשיות (להלן: "**הסכם באר שבע**") והאחר הורה לגב' שכטר הממונה על הוצאת ערבויות בקבוצת נגה להוציא לטובת JEL ערבויות בנקאיות וזאת ללא שהציג לה את הסכם באר שבע, לאחר קבלת ערבויות חלקיות הפקידה ביום 13.6.02 חברת JEL סך של \$ 1,000,000 בחשבון המט"ח של נגה נדל"ן, הכל כפי שהוסכם בהסכם באר שבע. הנאשם תיאם עם חבר, מנהל חברת JEL את העיתוי המדויק בו יופקד הכסף לחשבון המט"ח של נגה נדל"ן וביום 14.6.02, מספר שעות לאחר שהופקד הכסף, נתן הנאשם הוראה להעביר את הכסף לחשבון המט"ח הפרטי שלו ובהמשך נמשך הכסף הנ"ל מחשבונו הפרטי של הנאשם ב-4 פעימות, לפי הוראותיו וזאת ללא ידיעת אנשי הכספים בנגה תעשיות. כניסת הכסף מחברת JEL לחשבון נגה נדל"ן ונטילת הכסף המהירה ע"י הנאשם, נעשתה ללא ידוע של אנשי הכספים בקבוצת נגה ולפיכך, הפקדת הכספים על-פי הסכם באר שבע ומשיכתם, לא באו לידי ביטוי בהנהלת החשבונות ובספרי חברות קבוצת נגה. הנאשם נמנע מנקיטת הליכי אישור ודיווח לעסקה חריגה, על מנת להסתיר מן הדירקטוריונים של חברות קבוצת נגה, מבעלי המניות של חברות קבוצת נגה ומציבור המשקיעים את משיכות הכספים ואת עניינו האישי, מכיוון שידע כי מוסדות החברה לא יאשרו את נטילת כספי החברה הציבורית לצרכיו האישיים. בנסיבות אלו לא קיים הנאשם את הוראת סעיף 36 לחוק ניירות ערך ותקנות בעלי השליטה.

מעובדות האישום השלישי לכתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 2.7.01, הורה הנאשם בהנחיית האחר למר

דורון משה, חשב נגה טכנולוגיות בתקופה הרלבנטית, להעביר סך של \$ 1,000,000 מחשבון נגה טכנולוגיות בבנק אגוד לחשבון בנק פרטי המשותף לו ולנאשמתבנק UBS בשווייץ. (להלן: "**חשבון שווייץ**") והנאשם אישר בחתימתו את הוראת העברה. במועד סמוך להעברת \$ 1,000,000 לחשבון בשווייץ החליטו הנאשם, הנאשמת והאחר לנצל את מעמדם כחברי דירקטוריון ומנהלי נגה טכנולוגיות וליטול כספיה וזאת ללא אישור מוסדותיה ותוך שהם מתכוונים לשלול כספים אלו מנגה טכנולוגיות שלילת קבע. בהמשך למתואר לעיל, מיליון \$ שהועברו לחשבונם הפרטי של הנאשם והנאשמת בשווייץ, פוצלו והועברו לחשבונות הבנק הפרטיים של הנאשם, של הנאשמת ושל האחר בישראל כמפורט להלן: בתאריך 9.7.01 הועברו \$ 500,000 לחשבונם הפרטי של הנאשם והנאשמת במטבע חוץ וזאת על פי הנחיית הנאשם ובהוראת הנאשמת. למחרת הורתה הנאשמת לבנק, באמצעות מיופה כוחה, להמיר את \$ 500,000 לשקלים. כמו כן, הורתה להעביר סך של ₪ 1,605,000 מתוך הסכום שהומר, לחשבון של חברה פרטית בבעלותה ואת הפרש הכסף שנותר מהמרה זו בסך ₪ 510,014, להעביר לפיקדון שקלי יומי בחשבון הבנק הפרטי שלה ושל הנאשם. בתאריך 6.8.01 הועברו \$ 500,000 לחשבון הפרטי של האחר ואשתו במטבע חוץ, כשכסף זה שימש את האחר להחזר הלוואה בסך \$ 500,000 שלקח מנגה טכנולוגיות ביום 4.7.01. בהמשך למתואר לעיל, מר דורון משה, כאחראי על רישום העברת הכספים בספרי החברה, פנה לנאשם ולאחר לקבלת הסבר על מהות ההעברה, אולם לא קיבל הסבר ולפיכך נמנע מלרשום את הפעולה בספרים והתריע בפני נאשם 4, שהיה מנהלו ובעל התפקיד הבכיר בענייני כספים בנגה טכנולוגיות, כי מיליון \$ הועברו לחשבונם הפרטי של הנאשם בשווייץ ושאינו יודע איך לרשם בהנהלת החשבונות. לאחר עזיבתו של מר דורון משה את עבודתו כחשב בנגה טכנולוגיות, בחודש אוגוסט 2001 ולצורך הסתרת גניבת \$ 1,000,000, טענו הנאשם והאחר במרמה ובכזב בפני אנשי הכספים בחברה כי \$ 1,000,000 הנ"ל, הוצאו מנגה טכנולוגיות במהלך העסקים רגיל, כתשלום דמי תיווך לצורך מכירת מניות של חברת מגנה. עקב הסברם של הנאשם והאחר לאנשי הכספים, נרשמה העברת \$ 1,000,000 הנ"ל, בספרי החברה כהשקעה בחברת מגנה ולא ככספים שנטלו הנאשם ואחר מהחברה לצרכיהם הפרטיים. בהמשך למתואר לעיל, במהלך סקירת דוחות הביניים של חב' נגה טכנולוגיות ונגה לרבעון השלישי לשנת 2001, סברו רואי החשבון, לאור הרישומים הכוזבים בהנהלת החשבונות של החברה, כי \$ 1,000,000 הנ"ל הועברו לנאמנות בקשר להשקעה במגנה, בעת שלמעשה הכסף הועבר לנאשם, לנאשמת ולאחר לצרכיהם הפרטיים. כאשר ביקשו רואה החשבון לקבל מסמכים שמגבים את הסברם של הנאשם והאחר בדבר הנאמנות, הבטיחו הנאשם והאחר בכזב ובמרמה מסמכים כאמור, למרות שידעו שאין מסמכים, שכן הכסף עבר לחשבונם הפרטי. כמו כן הצהירו הנאשם והאחר בפני רואי החשבון, בכזב ובמרמה, כי לא נעשו עמם עסקאות במהלך הרבעון השלישי של שנת 2001 וכי ניתן גילוי נאות ליתרות ועסקאות עם צדדים קשורים. לאור הודעותיהם השקדניות של הנאשם והאחר ואי הפנית נאשם 4 את תשומת לבם למרמה, אשרו רואי החשבון לפרסם את דוחות הביניים הרבעוניים של נגה טכנולוגיות ונגה לרבעון השלישי לשנת 2001 (להלן: "**דוחות הביניים**"). בנסיבות אלו, דוחות הביניים שהוגשו, כללו פרטים מטעים הן לעניין הכספיים, שהוצגו בכזב ככספים בנאמנות בקשר להשקעה במגנה והן משום שלא כללו עסקאות עם בעלי עניין, שהיו חייבות באישור ודיווח כנדרש על פי חוק ניירות ערך. במהלך ביקורת רואי החשבון, לצורך הכנת הדוחות התקופתיים של נגה טכנולוגיות ונגה לשנת 2001 ולצורך הכנת הדוחות הכספיים השנתיים לאותה שנה המשיכו הנאשם והאחר לדבוק בהסברם השקרי, בדבר העברת הכספים לנאמנות תוך שהם מבטיחים להציג בפני הרואה חשבון מסמכים המאשרים את גרסתם. כמו כן הנאשם והאחר הצהירו בכזב ובמרמה כי לא נעשו עמם עסקאות במהלך שנת 2001 וכי ניתן גילוי נאות לדוחות ליתרות ועסקאות עם צדדים קשורים. כך גם לגבי דוחות הביניים של נגה טכנולוגיות ונגה לרבעון הראשון של שנת 2002. לאור הודעותיהם השקדניות של הנאשם והאחר ואי הפנית תשומת לב ע"י נאשם 4, למרמה לרואי החשבון, אישרו רואי החשבון

לפרסם את הדוחות התקופתיים של נגה טכנולוגיות ונגה לשנת 2001 ואת הדוחות הכספיים לאותה שנה ואת דוחות הביניים הרבעוניים לרבעון הראשון של שנת 2002. בנסיבות אלו, כללו הדוחות התקופתיים והכספיים השנתיים שהוגשו לרשות לניירות ערך, לרשם ולבורסה לשנת 2001 ודוחות ביניים לרבעון הראשון של שנת 2002, פרטים מטעים וגרמו לפרסום דוחות ביניים כוזבים לרבעון השלישי לשנת 2001, דוחות תקופתיים ושנתיים כוזבים לשנת 2001 ודוחות ביניים כוזבים לרבעון הראשון של שנת 2002 וכל זאת בכוונה להסתיר מציבור המשקיעים, מרואה החשבון ודירקטוריון החברה את גניבת \$ 1,000,000 הנ"ל.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 16.3.15 אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרט, עולה כי הנאשם גרוש, אב ל - 5 ילדים בני 17.5-38, עובד כשכיר כ-3 שנים בחברת נדל"ן אותה מנהל בנו הבכור, הנאשם נשר ממערכת החינוך בגיל 14 ומגיל צעיר סייע בפרנסת משפחתו, גייס את משאביו ועבד בעבודה אינטנסיבית. הנאשם גויס לצה"ל ושירת שירות צבאי מלא בהיותו נשוי ואב לבן. לאחר שחרורו עבד כעצמאי ועשה חייל בעסקיו השונים. בשנת 1998 פנה לראשונה בחייו למיזוג עם חברת נגה כשהשותפות בחברה הציבורית הסתיימה ביוזמת הנאשם בחודש יוני 2002. נוכח מעורבותו בביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן והשלכותיהן החזיר הנאשם סכומי כסף בהיקף של מיליוני שקלים וירד מנכסיו. עוד נכתב בתסקיר שירות מבחן כי במהלך השנים האחרונות חלה הידרדרות במצבו הבריאותי של הנאשם, לרבות מצוקה נפשית גבוהה בין היתר בשל תחושתו כי הוא מהווה נטל על משפחתו, והחלטת הנאשמת להיפרד ממנו, לאחר 39 שנות נישואין. הנאשם מטופל תרופתית נוכח תחלואים מהם הוא סובל הן במישור הפיסי והן במישור הנפשי. הנאשם שיתף פעולה עם שירות מבחן, קיבל אחריות בפני שירות מבחן על מעשיו והביע חרטה עמוקה על התנהלותו. הנאשם הסביר לשירות מבחן כי היה חסר ניסיון והבנה בתחום כשלקח שותפות עם גוף ציבורי, לדבריו, אשר אושרו ע"י הנאשמת בשיחתה עם שירות המבחן, כל האחריות על כל האדמיניסטרציה וניהול הכספים בתקופה הרלבנטית, היו באחריות ובהבנת הנאשמת.

שירות מבחן התרשם מדברי הנאשם וממסמכים שהגיש כי, מאז ננקטו כנגד הנאשם ההליכים המשפטיים, מצוי הנאשם במשבר קשה מתמשך. שירות מבחן העריך כי לאור ההשלכות המרתיעות של הצעדים המשטרתיים והמשפטיים והמחירים הגבוהים ששילם, הסיכון להישנות התנהגות בעייתית פחת באורך משמעותי והמליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, ולהסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, על מנת למנוע החמרה במצבו של הנאשם.

6. תמצית השתלשלות האירועים עד לדיון ביום 16.7.15 שהוקדש לראיות לעונש:

כנגד הנאשם, הנאשמת, האחר ונאשם 4 הוגש כתב אישום בשנת 2006, בחודש נובמבר 2009 הועבר התיק לטיפול ממותב אחר, לאחר שהנאשמים כפרו וזאת בטרם החלו להישמע ראיות וטרם הסתיימו הליכים דוגמת קבלת חומר חקירה וכיוצ"ב.

במרוצת השנים נמחק כתב האישום בעניינה של הנאשמת, כיום גרושתו של הנאשם והוגש כנגדה בשנית כתב אישום זה וההליכים כנגדה עוכבו בשל מצבה הבריאותי. בעניינו של נאשם 4 ניתן גזר דין ביום 11.7.13, בו כיבדתי הסדר טיעון שגובש בעניינו ובמסגרתו הרשעתי את נאשם 4 בביצוע עבירה של עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד, עבירה לפי סעיף 424(2) לחוק העונשין ובביצוע 4 עבירות לפי סעיף 53(ג)(8) לחוק ניירות ערך וגזרתי על נאשם 4, חודש וחצי מאסר שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 150,000.

בעניינו של האחר, הגיעו ב"כ המאשימה וב"כ האחר להסדר טיעון, לאחר הליך גישור שהוצג בפני ביום

12.9.13, לפיו המאשימה תעתור להטלת 20 חודשי מאסר בפועל וב"כ של הנאשם האחר יטען באופן חופשי לעניין הטלת עונש מאסר. בנוסף עתרו הצדדים במשותף, להשית על האחר קנס בסך 90,000 ₪ שיפרס ל-30 תשלומים או 8 חודשי מאסר תמורתו ומאסר על תנאי. הנימוק העיקרי שהציגו הצדדים לכבד את הסדר הטיעון ואשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטו, הייתה העובדה שהאחר, אב חד הורי לקטין יתום מאם, שנולד לאחר ביצוע העבירות. ביום 22.6.14 גזרתי על האחר, שהורשע על יסוד הודאתו באישומים הראשון והשלישי ובעבירות הזהות לעבירות בהן הורשע הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 90,000 ₪, תוך שקבעתי כי יש לתת עונש כולל לאחר, בגין ביצוע העבירות בשני האישומים ומתחם העונש ההולם לכל אישום הינו מ- 30 חודשי מאסר ועד ל- 7 שנות מאסר ותוך שחרגתי ממתחם העונש ההולם וכיבדתי את הסדר הטיעון המקל עם האחר.

בעניינו של הנאשם, התקיים הליך גישור בשנת 2012 שלא צלח והליך גישור נוסף, שצלח והסתיים ביום 29.5.14, כמפורט בסעיף 3 לגזר הדין, בהמשך נדחו הדיונים שנקבעו להבאת ראיות לעונש ולטיעונים לעונש בשל שחרור רונאל פישר מייצוג הנאשם.

7. תמצית טיעוני ב"כ הצדדים להיקף הנזק הכספי וטיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

א. ביום 16.7.15 בדיון שהוקדש לראיות לעונש ובפרט להיקף הנזק הכספי שנגרם לקבוצת נגה, בהתאם למתווה עליו הוסכם בהליך הגישור, הגישו ב"כ הצדדים מסמכים והודיעו: "אין מחלוקת כי הנזק שגרם הנאשם ביחס לאישומים הראשון והשלישי בחלקו עם אחרים עומד על 3 מיליון דולר ארה"ב בערכים בשקלים במועדים נשוא כתב האישום המתוקן... אין מחלוקת כי במסגרת הסדר נושים סוכם כי הנאשם ישלם 5,625,000 ₪. 5,000,000 ₪ מתוכם זה הסדר נושים ו - 625,000 ₪ זה הסכם פשרה כשברור שהסכום של 5,625,000 ₪ הוא חלק מסכום הנשייה של קבוצת נגה בנאשם שכולל סכומים שאינם חלק מכתב האישום. "(עמודים 1666 ו-1667 לפרוטוקול מיום 16.7.15).

ביחס לאישום השני, הודיעה המאשימה כי בטיעוניה לעונש, תטען כי נגרם נזק בסך מיליון \$ לקבוצת נגה וב"כ הנאשם הודיע כי בטיעוניה לעונש יטען כי לא נגרם נזק כלשהוא לקבוצת נגה.

ב. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב ובע"פ, הגישה ב"כ המאשימה אסופת פסיקה וטענה כי, הנאשם הורשע על פי הודייתו בביצוע עבירות חמורות בשלוש פרשות חמורות שונות, כשכל העבירות בוצעו ע"י הנאשם, בעת ששימש בתפקידים בכירים בקבוצת נגה. במעשיו, פגע הנאשם פגיעה קשה בערכים מוגנים, שענינם אינטרסים של שוק ההון ואמון הציבור בשוק ההון וערכים מוגנים נוספים כשהעבירות בוצעו על פני תקופה ממושכת עם תכנון מוקדם, תוך שהנאשם ניצל את כוחו ומעמדו בקבוצת נגה וגנב בצוותא למעלה מ- 14 מיליון ש"ח. באישום הראשון הודה הנאשם כי גנב בצוותא עם האחר כ- 2 מיליון \$, ובאישום השלישי הודה הנאשם כי גנב בצוותא עם האחר מיליון \$ ושולשלו לכיסו של הנאשם 7,000,000 ₪. בנוסף הורשע הנאשם על פי הודאתו באישום השני בעבירת דיווח בגין נטילת מיליון \$ מקופת נגה כך שסך הכל כ- 11 מיליון ש"ח (קרן) שולשלו מקופת נגה לכיסו של הנאשם וכ- 19 מיליון ש"ח (קרן) יצאו מקופתה של קבוצת נגה בעת שהקבוצה הייתה מצויה בקשיים כספיים וחבה חובות כבדים לבנקים. בגניבת הכספים הייתה הכבדה ממשית על קופתה של קבוצת נגה, שכן 19 מיליון ש"ח

אשר יצאו מקופתה של קבוצת נגה, יכלו לשמש את קבוצת נגה ולסייע לה. עוד טענה כי סמוך לביצוע העבירות באישומים הראשון והשני קרסה קבוצת נגה. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הודה כי היה מצוי בקשיים כלכליים וחב כספים לבנקים באופן אישי וככל הנראה קשיים כלכליים של הנאשם והאחר, הם המניע בביצוע העבירות, כשהנאשם והאחר העשירו את כיסם ע"י גזלת כספם של ציבור המשקיעים. ב"כ המאשימה הפנתה לגזר הדין שניתן בעניינו של האחר וטענה כי ביחס לאישומים הראשון והשלישי, קבע בית המשפט בעניינו של האחר, כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים הראשון והשלישי נע בין 30 חודשי מאסר ל-7 שנות מאסר. לטענתה על בית משפט לקבוע ביחס לנאשם, את אותו מתחם עונש לאישומים הראשון והשלישי שקבע לאחר, שכן מדובר באותם אישומים כאשר לאור חומרת האירועים, נסיבות ביצוע העבירות, העובדה שהתרחשו בפער של שנה, והיותם אירועים נפרדים בנסיבות שונות וביחס לחברות שונות בתוך הקבוצה, אין מקום לחפוף את העונש בגין שני האישומים או לחילופין לחפוף באופן חלקי את העונש בגין שני האישומים. בנוסף טענה כי המאשימה טענה בטיעוניה לעונש בעניינו של האחר, למתחם עונש כולל לשני האישומים בין 4 שנות מאסר ל-8 שנות מאסר ובית משפט למעשה אימץ את המתחם אליו עתרה המאשימה. עוד טענה כי העונשים של הנאשם והאחר צריכים להיות שונים, שכן מכתב האישום המתוקן, עולה כי, חלקו של הנאשם דומיננטי לעומת האחר, בנוסף האחר הודה בשלב מוקדם יותר ואילו הנאשם המשיך שנה נוספת לנהל את התיק, במהלכה העידו עדי תביעה רבים. בנוסף, ניתן ללמוד מהאישום השני בו הודה הנאשם ואשר יוחס לנאשם ולא לאחר, על הדומיננטיות והעצמאות של הנאשם ביחס לאחר. כן טענה כי המאשימה עתרה לעונש החריג ויוצא הדופן ביחס לאחר, בשל נסיבותיו האישיות המיוחדות של האחר, שעניינן בבנו הקטין היתום מאם של האחר, כאשר העבירות בוצעו בטרם התגבשו הנסיבות היוצאות דופן, ושאינן נסיבות אישיות מיוחדות לנאשם.

ביחס לכספים שהעביר הנאשם לקבוצת נגה לאחר פירוקה, טענה כי הנזק הכולל שנגרם ע"י הנאשם לקבוצת נגה, עומד על כ-19 מיליון ש"ח, כשכלל לא ברור אלו כספים, מתוך הכספים שהשיב הנאשם לקבוצת נגה, עניינם בהשבת 19 מיליון ₪. שכן מהסכם הפשרה - פירוט חלוקת הדיבידנד לנושים השונים (במ/2) ומפסק הדין של בית משפט המחוזי בחיפה בפש"ר 10-02-44605(במ/1) עולה כי הנאשם נתבע ע"י גורמים רבים בסכומים של מאות מיליוני שקלים, כאשר הנאמן של קבוצת נגה החזיק כנגד הנאשם בנשיה 500 מיליון ₪, כשהסדר הנושים נפסק כי הנאשם ישלם לכל נושיו 20 מיליון ₪. עוד טענה כי הצדדים הסכימו בדיון ביום 16.7.15 כי הסכום של 5,625,000 מיליון ש"ח הוא חלק מסכום הנשיה של קבוצת נגה וכולל סכומים שאינם קשורים לביצוע העבירות נשוא כתב האישום. לפיכך, לא ניתן לקבוע כי הנאשם שילם את הנזק שגרם בגין ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, לקבוצת נגה. כן טענה כי גם אם שילם הנאשם כספים לקבוצת נגה, אין בכך כדי להקל בעונשו של הנאשם, שכן זה יהווה תמריץ לבצע עבירות. בנוסף טענה כי השבת כספים ע"י הנאשם לא הייתה וולנטרית, אלא לאחר שמפרק קבוצת נגה פתח בהליכים אזרחיים כנגד הנאשם כשלמייטב ידיעתה, הנאשם טרם שילם את הסכום של 5,700,000 מיליון ₪, אלא מחצית בלבד, כשהכספים שולמו לקבוצת נגה בשנת 2014, לאחר כ-14 שנים, מביצוע העבירות. מדובר בסכומים נמוכים מאוד נוכח היקף החוב, לכן, לא ניתן לדבר על מאמצים שעשה הנאשם לתקן את הנזק. כשביחס למסמכים אותם הגישה ההגנה במסגרת ראיות לעונש טענה, כי מאחר שלא הובאו עדים לא ניתן ללמוד מהם על הטבת הנזק.

בנוסף, עתרה ליתן משקל מועט לחלוף הזמן וטענה כי העבירות בוצעו בשנים 2001-2002, החקירה הגלויה התנהלה בשנת 2005, כתב האישום הוגש בשנת 2006, בפרק זמן מהיר באופן יחסי להיקף התיק. בין השנים 2006 ל- 2011 ביקש הנאשם חומרי חקירה נוספים ונדרש זמן לאיסוף החומרים ממפרק הקבוצה. בהמשך, נוהלו עשרות ישיבות, כשלא הייתה כל הסכמה להגשת ראיות בהסכמה ויש לזקוף לחובת הנאשם את התמשכות ההליכים.

על פי הפסיקה, יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל ממושך וקנס מכביד שיפגע בכיסו של הנאשם, הנאשם קיבל הקלות בכך שכתב האישום תוקן ועל בית משפט ליתן עונש קרוב לרף העליון של המתחם שקבע בעניינו של האחר בכל אחד מהאישומים - הראשון והשלישי ואין מקום לחפיפת העונשים ולחילופין, לחפיפה חלקית וכן טענה כי אין ליתן משקל לנסיבות אישיות ואין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

ביחס לאישום השני, טענה ב"כ המאשימה כי בהתאם להסדר טיעון המאשימה עותרת לקנס בלבד. בפסיקה נקבע כי בעבירות כלכליות קיימת חשיבות גדולה להטלת קנסות גבוהים, על מנת לפגוע בכיסו של הנאשם ועתרה לבית משפט להטיל קנס גבוה משמעותי כבד, שישקף את ההיקף הכספי של כ- 5 מיליון ₪ שהגיעו לכיסו של הנאשם.

ג. ב"כ הנאשם הפנה למסמכים שהגישה ההגנה במסגרת ראיות לעונש וכן לתסקיר שירות מבחן ולפסיקה וטען בטיעונו לעונש כי הנאשם והאחר חילקו בניהם את החברות בקבוצת נגה, באופן שכל אחד מהם כיהן כמנכ"ל בחברה בה הבין יותר, ויו"ר בחברה שהבין בה פחות, כאשר הנאשם היה איש המעשה והשטח, שהבין את העבודה הטכנית ואילו האחר, היה זה שהבין בטכנולוגיה, ידע אנגלית, הבין תרגילים חשבונאיים והוא זה שהקים את רשת החברות הציבוריות בארץ ובחו"ל וכן הנאשמת, כיום גרושתו של הנאשם, הייתה דירקטורית ומנהלת בחברות של קבוצת נגה וידעה בניגוד לנאשם אנגלית. עוד טען כי הנאשם בן למשפחה מרובת ילדים, החל לעבוד בגיל 14, עשה ביחד עם הנאשמת, חיל בעסקים והם הפכו בתוך מספר שנים לאנשים אמידים ועשו "קפיצה עסקית" וחברו לאחר, בעל חברות רבות "איש העולם הגדול" ולאחר כ-3 שנים קבוצת נגה התרסקה. נאשם בסמוך להתמוטטות של קבוצת נגה, לא העלה בדעתו שהקבוצה תתרסק והתכוון לרכוש תמורת 96 מיליון ₪ מכיסו, את הפעילות של נוגה נדל"ן והחל לשלם מיליוני שקלים לקופת נגה מכספו. עוד טען, כי מכתב האישום המתוקן עולה כי החלק של הנאשם בגניבה הינו כ-7 מיליון ₪ ושל האחר כ-7 מיליון ₪. מעובדות האישום הראשון, עולה כי האחר היה פעיל יותר בביצוע העבירות, אשר בוצעו בסמוך להתמוטטות קבוצת נגה כשהנאשם על פי ההסכמים היה זה שהיה אמור לשלם לחבר את התשלומים וזאת מאחר שחודש לאחר החתימה על הסכמי דימונה, הנאשם חותם עם האחר על הסכמים אשר היו אמורים להפריד בינו לבין האחר (נספח א' ו-ב' לראיות ההגנה לעונש) והוא זה שנותר עם החוב לחבר, על אף שהאחר היה שותף בצוותא לגניבת 2 מיליון \$). מעובדות האישום השלישי, עולה כי האחר היה פעיל יותר בביצוע העבירות וכן עולה כי הנאשמת, שלשלה כספים לכיסה הפרטי ולמעשה הגיעו לידיה של הנאשמת 250,000 ₪ בלבד. כן עולה מעובדות האישום השלישי, שהאחר הנחה את הנאשם להורות על משיכת הכספים, בנוסף הנאשם לא ידע אנגלית ולא היה מעורב בעסקת מגנה ומפרוטוקול ישיבת הדירקטוריון של נגה השקעות בטכנולוגיה מיום 24.10.02 (נספח ג' לראיות ההגנה לעונש ואשר הוגש במהלך ניהול פרשת

תביעה (סומן ת/67) עולה כי הדומיננטי בביצוע העבירות באישום השלישי היה האחר. עוד טען כי הנאשם הזרים 5 מיליון ₪ לקופת נגה, בטרם התמוטטה קבוצת נגה ולאחר שהתמוטטה החזיר 5.7 מיליון ₪, כך שלמעשה לא גרם הנאשם לנזק לקבוצת נגה.

ביחס לאישום השני טען, כי הנאשם לא הואשם בגניבה, אלה בעבירה טכנית ולא ניתן לקבוע כי הנאשם גרם נזק של מיליון \$, שכן אין לדעת מה היה מצב הכרטסת של הנאשם מול החברה ויתכן, שהיה בזכות והכספים הגיעו לו וכן מדובר בעבירה טכנית, כך שלא ניתן לקבוע כי נגרם נזק לחברה.

בנוסף טען, כי על בית משפט לקבוע מתחמי עונש שונים מהמתחמים שבית משפט קבע לאחר, באישומים הראשון והשלישי, שכן עניינם של הנאשם והאחר אינו דומה והאחר היה הדומיננטי בביצועם ובעל ניסיון בניהול חברות ציבוריות ועל מתחמי העונש ההולם להיקבע אינדיבידואלית.

ב"כ הנאשם עתר להתחשב בכך שבעת ביצוע העבירות, רמת הענישה הייתה נמוכה לעין ערוך מרמת הענישה כיום וטען, כי על בית משפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לרמת הענישה בתקופת ביצוע העבירות. בנוסף טען לאחידות בענישה וטען כי אין להבדיל בין הנאשם לאחר, כשהאחר - מעשיו חמורים יותר, לא היטיב את הנזק ולא התחרט ואילו הנאשם - התמוטט כלכלית, מצבו הרפואי, הפיסי והנפשי הדרדר, והוא זה ששילם כספים בהסדר נושים והתחרט על מעשיו. בית משפט התחשב בגזירת עונשו של האחר, בכך שיש הסדר נושים במסגרתו משולמים 20 מיליון ₪ (נספח ו' לראיות לעונש שהוגשו ע"י ההגנה) כשהכספים הנ"ל משולמים ע"י הנאשם ואילו האחר, לא הוציא שקל מכיסו ולא החזיר כספים לקופת הנושים. בנוסף עתר, להתחשב בכך כי הנאשם יוצג באופן לא מיטיבי ע"י סנגוריו הקודמים, אשר לא ראו בהכרח את טובת הנאשם לנגד עיניהם ואשר בגין התנהלותם, התנהל הליך משפטי זמן ממושך. כן, עתר להתחשב בכך, שלא הנאשם תכנן את העבירות באישומים הראשון והשלישי, שהנאשם ערב הקריסה של קבוצת נגה, הפקיד 5,000,000 מיליון ₪ לקופת קבוצת נגה (נספח ד' לראיות העונש שהוגשו ע"י ההגנה) וכתוצאה מהזרמת הכספים ע"י הנאשם, הבנקים שחררו כספים רבים ובכך הקטין הנאשם את הנזק בניגוד לאחר. כמו כן, טען כי לא נגרם נזק לקבוצת נגה בגין מעשי הנאשם באישום הראשון, שכן נקבע ע"י בית המשפט העליון (נספח ה' לראיות לעונש שהוגשו ע"י ההגנה) כי חבר לא יוכל לפרוע את הערבויות הכספיות בשל פגמים בערבויות, כך שלמעשה הנאשם לא גרם לקבוצת נגה נזק בגין מעשיו באישום הראשון.

ביחס לחלופי הזמן, טען כי יש להתחשב בכך שהנאשם במשך תקופה ארוכה לא קיבל את כל חומר החקירה ולפיכך, התמשכות ההליכים באותה תקופה, אינה בעטיו של הנאשם.

ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה לתסקיר שירות מבחן וטען כי הנאשם נותר חסר כל, חלפו 15 שנה מאז ביצוע העבירות, נזקיו של הנאשם אדירים, הנאשם אשר העביר את בתיו השווים מיליוני שקלים לנאמן קבוצת נגה, עובד כשכיר, לא ביקש דיור חילופי, לא ביקש סיוע משפטי, הוציא מכיסו מיליוני שקלים כדי להתמודד עם התמוטטות קבוצת נגה, עמד בכל התחייבויותיו בהסדר נושים ולא קיבל משכורות והטבות סוציאליות מקבוצת נגה וכן העביר את קופת הפיצויים שלו לנאמן. בנוסף טען כי אין לנאשם עבר פלילי, לא נפתחו לו תיקים, הנאשם שילם לרשויות המס מיליוני שקלים לאורך השנים והעסיק אנשים רבים וכל הנסיבות מצביעות שהנאשם השתקם.

ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש לאישומים הראשון והשלישי ולחפוף אותו שכן מדובר באירוע אחד, לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום ולהטיל על הנאשם עונש שיאפשר לו לחזור לחברה

במהירות האפשרית. ביחס לאישום השני טען כי על הקנס לשקף את העבירה שהינה טכנית ולא את גובה הסכום של מיליון \$ שכן לא הוכח כי נגרם נזק.

8. הנאשם הביע צער וחרטה בפני בית משפט וביקש סליחה מכל מי שפגע בו וטען כי עשה את כל שביכולתו למען הנושים וביקש את רחמי בית משפט.

9. א. הנאשם הורשע בביצוע עבירות על חוק העונשין ועל חוק ניירות ערך בהיותו בעל שליטה בחברה ציבורית בה הושקע הון של הציבור.

ב. הערכים המוגנים שנפגעו:

הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבה בידי מנהל, עבירה לפי סעיף 392 לחוק העונשין, הפסיקה הביעה עמדתה לעניין חומרת עבירה ולערך המוגן שנפגע בעבירה זו וקבעה, שכאשר מדובר בעבירת גניבה המיוחסת למנהל בתאגיד, נוספת לפגיעה בערך המוגן שעניינו ההגנה על רכוש, גם הפרה של יחסי האמון המיוחדים שבין המנהל לבין התאגיד, (ראה לעניין זה לדוגמה את דברי כב' השופט ריבלין בע"פ 7641/09 **הירשזון נ' מ"י** פורסם ביום 14.7.11).

בנוסף, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד, עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין. הערך המוגן בעבירה זו באה להבטיח כי מי שהופקד כנושא משרה בתאגיד יפעל תוך תפקוד נאות, תוך שימת טובת התאגיד ובעלי מניותיו אל מול עיניו ויעדיף את האינטרס התאגידי על פני האינטרס האישי וכן ימנע שחיתות מידות בקרב המנהלים ויפעל לביסוס האמון של בעלי המניות במנהליהם. בנוסף בפגיעה בתאגיד יש פגיעה בערעור תדמיתו של התאגיד ומידת הרצינות שהציבור ירכוש לתאגיד. יפים לעניין זה דברי בית משפט העליון בע"פ 2103/07 **אביהו הורוביץ נ' מדינת ישראל**, פורסם ביום 31.12.08:

"הרצינות לקיומה של העבירה שבסעיף 425 לחוק העונשין (שעניינו מרמה והפרת אמונים בתאגיד), כמו גם העבירות הקבועות בסעיפים 423, 424 ו-424א לחוק העונשין, הוא חובות האמון של נושא המשרה בתאגיד" (ראו: קרניאל, בעמ' 105)...ביחס לסעיף 425 קבע המשנה לנשיא כך:

'סעיף 425 לחוק אין ענינו הגנה על הציבור, אלא על התאגיד. יסודו בחובת האמון החלה על מנהל התאגיד, אשר בהיותו פועל בשל אחרים ובעבורם עליו לפעול כלפיהם ביושר ובהגינות... הוראה זו נועדה להבטיח כי מנהל התאגיד לא ימעל באמון שניתן בו ויפעל להגשמת תפקידו...' (עניין דרויש, בעמ' 692)...

כן הורשע הנאשם בביצוע עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין, בביצוע עבירות אלו פגע הנאשם בערך מוגן שעניינו שקיפות, יושר ואי הטעת הציבור.

בנוסף הורשע הנאשם בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, בביצוע העבירות הנ"ל פגע הנאשם בערך המוגן שעניינו, הגנה על רכוש הציבור והגנה על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה" (ראה לעניין זה ע"פ 37/07 **פרג נ' מדינת ישראל** (פורסם ביום 10.3.08)).

עוד הורשע הנאשם בביצוע עבירות על פי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך. בביצוע העבירות על פי חוק ניירות ערך, פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם, חשיבות שמירת ההגינות בשוק ההון, הרתעת בעלי כוח ומעורבים בחברה הציבורית, מהתנהגות שיש בה כדי לגזול את כספי המשקיעים וכן, חשיבות המידע בדוחות כספיים

אמינים ושאינם מטעים, על מנת שציבור המשקיעים יקבל החלטה מושכלת. בנוסף פגע הנאשם בערך המוגן של שמירה על טוהר המידות של בעלי שליטה ובעלי ענין בחברות ציבוריות. יפים לענין זה דברי כב' השופטת פרוקצ'יהברע"פ 11476/04 מ"י נ חברת השקעות דיסקונט בע"מ (פורסם ביום 14.4.10)

"מרכיב חיוני למימוש עקרון הגילוי הנאות בניירות ערך נוגע לחובת מסירת פרטי מידע מלאים, מקיפים ומדויקים בדבר מצבו העיסקי של תאגיד החייב בדיווח. כל אלה נדרשים לצורך קבלת החלטה מושכלת על ידי המשקיע הסביר. חובות דיווח של תאגיד בורסאי נתפסות היום כאמצעי ראשון במעלה להקניית מידע לציבור המשקיעים. עמידה נחרצת על קיום חובות דיווח וגילוי, תוך הגברת האכיפה בגין הפרת חובות אלה, מקדמות את תפיסת היסוד לפיה שוק הון תקין ויעיל חייב להתבסס על עקרונות שוויון, הגינות, והגנה על האינטרסים של ציבור המשקיעים".

ג. מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים:

מכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, עולה כי הנאשם פגע במידה רבה מאד בערכים המוגנים, שכן על פני תקופה ממושכת השתמש הנאשם באמון שניתן בוכיו"ר דירקטוריון, מנכ"ל לחברה ציבורית ובעל שליטה וביצע את העבירות בגין הורשע. הנאשם גנב בצוואת ובתחכום כ-14 מיליון ₪ מקבוצת נגה ושלשל לכיסו כ-5 מיליון ₪ נוספים מקבוצת נגה ללא דיווח כדין. במעשיו נגרם כאמור, נזק רב לקבוצת נגה, שהביאו בין היתר לקריסתה וכן פגע בכספי הציבור ובאמון הציבור בשוק ההון.

ד. מדיניות הענישה הנהוגה:

בפסיקה נקבע כי, יש להטיל על המורשעים בעבירות כלכליות עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה וקנסות כבדים ויש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי. יפים לענין זה דברי כב' השופטת פרוקצ'יהברע"פ 9788/03 מ"י נ' גולן פורסם ביום 25.2.04

"העבריינות הכלכלית בתחומי החברה והכלכלה היא לרוב מתוחכמת, מסתיעת באמצעים מודרניים של הפקת מידע, וקשה לגילוי. נזקיה קשים לחברה בכללותה, למשק הכלכלי, ולאנשים הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין. על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הרובצת לפיתחה של העבריינות הכלכלית המתוחכמת, את היקף הקרבנות העלולים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות שבאיתורה ואת ההוקעה הברורה של יסודות השחיתות וניצול עמדות הכח, השליטה והמידע הכרוכים בביצועה. על המסר העונשי לשקף בבירור את תגובתה המחמירה של החברה על מעשים של הפרת נאמנות בשימוש בכספי הזולת תוך ניצול כח המשרה.... נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת-רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב-מעללים, הגוזל מיליונים מכספי ציבור תוך הפרה עמוקה של חובות נאמנות ומוסר בסיסיים. על פער עמוק זה הנבקע לעיתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור."

מעיון בפסיקה עולה כי ככל שנוגע לעבירות על פי חוק העונשין בגין הורשע הנאשם, הטילו בתי המשפט עונשי מאסר בפועל למספר שנות מאסר עוד בתקופה בה בוצעו העבירות ע"י הנאשם ואילו בעבירות בגין הורשע הנאשם על פי חוק ניירות ערך, הקלו בתי המשפט בגזירת העונש על המורשעים בעבירות אלו בתקופה בו בוצעו העבירות ע"י הנאשם, כשלפני מספר שנים המחוקק החמיר את

הענישה לצידם של העבירות וכן הפסיקה החמירה את הענישה בעבירות על חוק ניירות ערך, כשבית משפט העליון קבע כי יש לעלות את רמת הענישה בעבירות על חוק ניירות ערך בהדרגה (ראה לדוגמה ע"פ 6020/12 מ"י נ' עדן פורסם ביום 29.4.13), ע"פ 3164/14 פן נ' מדינת ישראל פורסם ביום 29.6.15 וע"פ 4430/13 נתנאל שרון נ' מדינת ישראל פורסם 31.3.14).

עוד נקבע בפסיקה, כי בעבירות בגין הורשע הנאשם, על בית משפט ליתן דעתו לכך שמניע כספי הביא את הנאשם לביצוע העבירות ושיש צורך להרתיע אחרים מביצוע מעשים דומים, זאת על אף שמדובר לרוב בנאשמים נורמטיביים שתפקדו באורח תקין במשך שנים תוך תרומה לחברה ולסביבה.

ה. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

מעובדות כתב האישום המתוקן אני קובעת כי נדרש תכנון קפדני ותחכום רב ע"י הנאשם על מנת לבצע את העבירות. עוד אני קובעת כי, חלקם של הנאשם והאחר בביצוע העבירות באישומים הראשון והשלישי דומה מאד, כשלא מצאתי כי האחר הוא שהשפיע על הנאשם לבצע את העבירות ולא מצאתי כי הנאשם היה דומיננטי יותר מהאחר או להיפך בביצוע העבירות באישומים הראשון והשלישי.

בנוסף אני קובעת כי נזק פוטנציאלי רב, היה צפוי להיגרם מביצוע העבירות וזאת לאור סכום הכספים ששלשל הנאשם בחלקם עם האחר והנאשמת ובאישום השני באופן בלעדי, שלא כדין העומד על סך של כ-19 מיליון ₪, כשהיקף התרמית והפגיעה בשוק ההון ובציבור כולו, כתוצאה מביצוע העבירות רבה מאד.

כן אני קובעת כי בפועל, נגרם נזק רב הן לקבוצת נגה והן לציבור המשקיעים ממעשי הנאשם, כאשר הנזק נגרם לא רק לקבוצת נגה אלא גם לבנקים, לשלמה חבר ולציבור בכללותו כשאינן ספק שבצע כסף וחובות הנאשם לבנקים הביא את הנאשם לביצוע העבירות וכן התרשמתי מהנאשם, אשר היה מעורב מאד במהלך מהדיונים הרבים שהתקיימו בתיק זה, שהבין היטב את משמעות מעשיו הפסולים בעת ביצוע העבירות.

ו. מתחם העונש ההולם לאישומים הראשון והשלישי:

אני סבורה כי מתחם העונש ההולם, לכל אחד מהאישומים הראשון והשלישי, זהה למתחם העונש שקבעתי בעניינו של האחר, דהיינו 30 חודשי מאסר עד 7 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס גבוה. יחד עם זאת, לאור עקרון אחידות הענישה, ולאור הסדר הטיעון עם האחר, אשר הורשע באישומים הראשון והשלישי, כשהמאשימה עתרה ביחס לאחר במסגרת הסדר הטיעון להשית על האחר עונש של 20 חודשי מאסר, יש מקום בנסיבות מיוחדות אלו כדי להפחית את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, לרף של 20 חודשי מאסר, אותו ביקשה המאשימה בטיעוניה לעונש להשית על האחר. לפיכך, אני קובעת כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, לכל אחד מהאישומים הראשון והשלישי, יעמוד על 20 חודשי מאסר והרף העליון על 7 שנות מאסר וכן מאסר על תנאי וקנס גבוה. כאשר ביחס למתחם הקנס ההולם, לכל אחד מהאישומים הראשון והשלישי יעמוד לנגד עיני הקנס בסך 90,000 ₪ אליו עתרה המאשימה במשותף עם ב"כ האחר להטיל על האחר, בגין מעשיו באישומים הראשון והשלישי, כשבנוסף יעמדו לנגד עיני גובה הנזק, טובת ההנאה של הנאשם ומצבו הכלכלי של הנאשם (ראה לעניין זה ע"פ 3164/14 פן נ' מדינת ישראל, פורסם ביום 29.6.15).

ערה אני לכך, כי הסדר טיעון איננו מהווה תחליף לקביעת מתחם ענישה ואיננו מכתב גם את היחס בין הסדר

הטיעון לבין מתחם הענישה, אולם לטעמי לא ניתן להתעלם מהנסיבות המיוחדות בתיק זה, ביחס לעתירת המאשימה לעונש בעניין האחר במסגרת הסדר טיעון להטיל על האחר עונש כולל של 20 חודשי מאסר ובהסכמתה כי ב"כ של האחר יטען באופן חופשי לעניין המאסר, ועתירתה להטלת קנס מוסכם בסך 90,000 ש"ח (ראה לעניין זה עפ"ג(ת"א) 47301-01-14 **רשות המסים נ' פ.מ.מ בע"מ** פורסם ביום 16.6.14). אני סבורה כי יש בהסדר הטיעון ביחס לאחר, כדי להשפיע באופן חריג ויוצא דופן על מתחם העונש ההולם של הנאשם וזאת כשלנגד עיני עקרון אחדות הענישה המחייב את בית משפט, בפרט כשלא מצאתי כי נסיבות ביצוע העבירות ע"י הנאשם והאחר שונות באופן מהותי וכשאינן מחלוקת כי הנאשם והאחר הורשעו בעבירות זהות. אמנם, נסיבותיהן האישיות של הנאשם והאחר אינן זהות, אולם לא מצאתי כי הנסיבות האישיות של האחר, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטם, בגין עתרה המאשימה להטלת 20 חודשי מאסר, על אף שהרף הנמוך לטעמה לשני האישומים עמד על 4 שנות מאסר והרף העליון על 8 שנות מאסר, מצדיקות לקבוע לנאשם מתחם עונש ברף תחתון שונה, בפרט שגם לנאשם נסיבות אישיות העולות מתסקיר שירות מבחן, מטיעוני ב"כ הנאשם ומהמסמכים שהוגשו.

עוד אני סבורה, כי יש לקבוע מתחם עונש כולל לאישום הראשון ולאישום השלישי, כפי שקבעתי ביחס לאחר וכפי שטענה המאשימה כאמור בטיעוניה לעונש לעניין האחר.

ז. מתחם העונש ההולם לאישום השני:

לאור הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם, עתרה המאשימה להטלת קנס גבוה ומשמעותי ביחס לאישום זה, שישקף את ההיקף הכספי הגדול של קרוב ל- 5 מיליון ₪ שהגיעו לכיסו של הנאשם. מעובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן, אני קובעת כי הוכח כי במעשי הנאשם, אשר נטל מיליון \$ מקופת נגה נדל"ן לכיסו הפרטי ואשר נמנע מלהביא את העסקאות לאישור החברה וכאשר משיכות הנאשם מקופת החברה, הוסתרו מהציבור, מבעלי המניות ומהאורגנים בחברה גרם הנאשם נזק רב, תוך תכנון מעשיו. אני דוחה את טענתו בעלמא של ב"כ הנאשם, כי לא הוכח כי נגרם נזק ממעשי הנאשם בעבירה זו וכן את טענתו שמדובר בעבירה טכנית. למעלה מן הצורך אציין כי, נסיבות ביצוע העבירה ע"י הנאשם העולות מעובדות האישום השני בהן הודה הנאשם, מצביעות כי אין מדובר בעבירה טכנית.

בפסיקה נקבע כי יש להטיל קנס גבוה ומשמעותי ולפגוע בכיסו של מורשע בעבירות כלכליות, אשר ביצע את העבירות מטעמים כלכליים וכך גם קבע המחוקק בסעיף 63 לחוק העונשין. לטעמי מתחם הקנס באישום השני, בהתחשב בגובה הנזק ובטובת ההנאה של הנאשם נע ממאות אלפי שקלים ועד למיליוני שקלים (ראה לעניין זה לדוגמא את ע"פ 3164/14 פ' נ' **מדינת ישראל**, פורסם ביום 29.6.15).

ח. עוד מצאתי כי יש להטיל קנס כולל בגין שלושת האישומים בהם הורשע הנאשם וכן מצאתי כי אין לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום. ערה אני לכך שהנאשם, מאז ביצוע העבירות, לא חזר לבצע עבירות וכן לשינוי לרעה במצבו הנפשי, הבריאותי, המשפחתי והכלכלי, יחד עם זאת נקבע בפסיקה, כי אין בכל אלו כדי לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום.

יפים לעניין זה דברי כב' הש' דנציגר בע"פ 4430/13 **נתנאל שרון נ' מ"י**, פורסם ביום 9.3.13:

"אולם כמדיניות משפטית בעבירות מהסוג בו הורשע הנאשם, אשר מבוצעות מטבען על ידי אזרחים נורמטיביים לכאורה שהגיעו לעמדות השפעה וניצלו אותן לרעה על מנת לשלוח ידם ברכושם של אחרים, אין מקום לחרוג ממתחם העונש רק משום שלאחר שנתפסו שבו לחיות חיים "נורמטיביים"...."

10. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפני, עמדו לנגד עיני בנוסף למתחמי הענש ההולם, לעתירות ב"כ הצדדים ולדברי הנאשם, האמור בתסקיר שירות מבחן, הודאת הנאשם הנעדר עבר פלילי, קבלת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי, בזמנה של התביעה ובזמנם של עדים, העובדה שלא נפתחו לנאשם תיקים חדשים מאז ביצוע העבירות, חלוף הזמן, כשלנגד עיני השיהוי של המאשימה בהגשת כתב אישום בשנת 2006, והעובדה שבשל העדר חומר חקירה החלו להישמע ראיות בתיק בשנת 2011. עוד עמדו לנגד עיני, העובדה שהנאשם עומד בהסדר עם כלל הנושים במסגרתו עליו להעביר 20 מיליון ₪ וכשאינן מחלוקת כי העביר כ- 5.7 מיליון ₪ לנאמן של קבוצת נגה, מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם, הפגיעה בנאשם שמעולם לא ריצה עונש מאסר, במשפחתו בכלל ובפרט בבנו הצעיר של הנאשם, אשר לא נעלם מעיני מצבו הבריאותי העדכני, כפי שעולה ממסמכים שהוגשו ע"י ההגנה, באם אגזור על הנאשם מאסר בפועל. כן עמדה לנגד עיני העובדה שהנאשם היה שריו תקופה ממושכת בתנאים מגבילים, שמנעו לדוגמה את יציאתו של הנאשם מהארץ, אף לתקופה קצרה של מספר ימים בשל התנגדות המאשימה וכן עמד לנגד עיני מצבו הכלכלי של הנאשם.

11. לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשלנגד עיני תיקון 113 לחוק העונשין, העובדה שבעבירות על פי חוק ניירות ערך מדיניות הענישה השתנתה לחומרה מאז ביצוע העבירות כשנקבע כי על בתי משפט לעשות זאת בהדרגה ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולעונש אליו עתרה המאשימה בעניינו של האחר בגין ביצוע העבירות באישומים הראשון והשלישי החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 23 חודשי מאסר בפועל.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 550,000 ש"ח או 20 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.16 אי תשלום שיעור אחד במועדו יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

למען הסר ספק מובהר כי עדותו של עד תביעה 42 מר גונן רהב אסורה לפרסום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

מזכירות תשלח עותק של גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ו, 27/12/2015, במעמד הנוכחים.

יעל פרדלסקי, שופטת

החלטה

לאור בקשת ב"כ הנאשם והסכמת ב"כ המאשימה, אני מורה על עיכוב ריצוי עונש המאסר ליום 3.4.16. למען הסר ספק, מובהר כי הערבויות בתיק יעמדו להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי עונש המאסר עד להתייצבותו של הנאשם במתקן שב"ס.

הנאשם יתייצב למאסר בימ"ר ניצן ביום 3.4.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות. על הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

מזכירות תשלח עותק גזר הדין וההחלטה לשב"ס.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ו, 27/12/2015 במעמד הנוכחים.

יעל פרדלסקי, שופטת

הוקלדעלידיליזהאילוז